

સુલોચ-ચંદ્ર

અથવા

રાખાંડ પ્રેમીઓ.

નામના નાટકનો ટુંક સાર અને ગાયનો

પ્રયોજક

ડાકર હામલ નાનલ ભોજાણી-કરાચી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રી શંકર વિજય દલબ વતી

લાલશંકર બુદરલ મહેતા-કરાચી.

સર્વ હક્ક કર્તાને સ્વાધિન.

—પ્રત ૫૦૦—

આવૃત્તિ ૧લી

—સન ૧૯૧૭—

હિતેન્દુ પ્રેમના લ. વા. ડાકરે છાપ્યું—કરાચી.

શ્રી શંકર વિજય દલબને આ ખેત્ર કાગળ પાસુ વખતે ભજવી

ખતાવવાનો સંપૂર્ણ હક્ક છે.

કિંમત ૦-૨-૦.

ગુજરાત વિધાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

૬૭૬૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૭૬૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રતુનોમ્ય મંદી

વિષય ૮-૨-૧

બે બેલ

તે પરમ કૃપાળુ પરમાત્માની પરમ અનુગ્રહ દ્રષ્ટી વડે આખરે
અમે અમારા કાર્યમાં ફળીભૂત થયા છીએ, હ આજના સંપૂર્ણ
પ્રયાસો આખરે પરિપૂર્ણ થતાં અમેને જે અત્યાનંદ અનુભવવો
પડે છે, તે ખરેખર અવશ્યનીય છે, જે આનંદ અમેને અત્યારે
જેટલો અપ્રતિમ અને શુભ આશાઓની અવકૃત જણાય છે તેટલોજ
અમારા આ કાર્યની સમાપ્તિ બાદ તે મહાન મહાત્માની કૃપાથી
તેમને તેમના કાયમ રહેશે એવી આશા છે. શુભ આશાનું પરિણામ
હંમેશાં શુભજ રહે છે.

આ કાર્યનો પ્રારંભ કરતાં મારે અમારા હજારના પ્રિયતાન
હેમનદાસને યાદ કરવા જોઈએ, તેઓશ્રીએ જે અડચ ઢિમત અને
ટકને આજીવી તનમન ધન પુર્વક સાચવી રાખી છે, તે ખરેખર
અદ્વીતીય છે.

હું મારું કાર્ય સંપૂર્ણ કર્યા પછીજ આ મારી દાદી અને
માયાના વાળો ઉતરાવીશ એવી બીધણ પ્રતિજ્ઞા સાથે સમજતો હ
આજ થમાં તેઓ શ્રીએ એક પાઠ પણ હળમને નથી ખટાવી અને
આખરે દાદી જવાનો સમય હવે નજીક આવ્યો છે. આ કાર્યનો
પ્રારંભ, આ કાર્ય માટે આવી બીધણ પ્રતિજ્ઞા માત્ર પરમાર્થપર
કરવામાં આવી છે, સાફ સાફ શબ્દોમાં જો કહીએ તો માત્ર કામનું
ધેનુ સેવા અર્થેજ છે. ખરેખર આ મહાન પુરુષને શાખોવાર ધન્ય
વાદ પડે છે, અનેક સમય નાલ જતના અનેક સંકરોને સફળ કરી

અલ્પાંશી અડગ ટેક સાચવી જે વૈરતા ખતોલી તે ખરેખર અવલુ-
નીય છે, અમારા માટે આ પરમાર્થનો માર્ગ પુરસ્કૃત કરનાર અમોને
પશુ આ સત્ય પંથ પર પગ રખાવનાર જે કાષ્ઠ પશુ બનતા હોય
તો તે માત્ર તેજ મહાન શ્રીમાન શ્રી હેમનંદાસજી છે અને ખરેખર
અમો સર્વ મેઝ્યારો તેના અત્યંત આભારી છીએ.

મારા પરમ પુણ્ય મુરખી શ્રી મુજરાની લાખાના મુનિપ્રધાત
સાક્ષર સિરોમણી રા. ઠકુર નારાયણ વિશ્વનંદ તથા મારા પરમ
પુણ્ય સન્મિત્ર શ્રી લાલશંકર ભુવરજી મહેતા અમારા મનવંતા મે-
નેજર સાહેબ આ બંને શ્રીમાન સદમહરથોને હું અંતઃકરણ પુ-
ર્વક આભાર માનીશ, જેવી રીતે મને મુજરાની લાખાની મેળામાં
અદ્ય પશુ લાગ લેવા હિંકર્યો હોય તો તે નાચ એક ઠકુરજી છે,
અને મને તેવીજ રીતે મારા આ હિંકરારેલા ઉત્સાહ ને સત્ય માત્ર
પર ચઢાવી આ હક પર્ષત લાવનાર હોય તો તે મારા સન્મિત્ર લા-
લશંકરજી છે. મારી દ્રષ્ટીએ બંને સરખા મહા પુરથો જણાય છે,
જેવી રીતે ઠકુરના ઉપકારને હું અંત પર્ષત સુધી શકવાનો નથી.
તેવીજ રીતે લાલશંકરની મારા પ્રત્યેની નિસ્વાર્થ લાગણી હું બધી
જવાનો નથી, એટલુંજ નહીં પણ હું સાથે સાથે હિંમત પુર્વક
હીંકાર કે મને તથા મારી કલ્યાણના મેઝ્યારને રસ્તે લાવનાર, અમોને
એક સંપીય બનાવી શામ, દામ, દંડ, અને બેદના સુલોને રમરી
અમારા આકાષને પુણું સફળતા આપનાર હોય તો તે એક લાલ-
શંકરજી છે. માટે જેઓને તેવો આભાર હું તથા રક્ષના મેઝ્યાર
માનીએ તેવો થોડોજ છે. મારા માટે તો હું એટલે હક સુધી
જાણીશ કે મારે મન તેઓથી એક મહોદા કાષ્ઠ તરીકે અથવા મને

એક સારો રસ્તો ખતાવનાર એક ઉત્તમ દ્વિતેયુ તરીકે છે તમા
જન્મે જન્મ લેજોના આહાર બુધી સરીય નહિ.

તમાર ખાદ આ અમારી કલ્પના વરકર મી, નરભેરાગ એન્ક
ક્રી. ના ઉપકારો અમેને ખરખર અમારા આ કાયર્મા અત્યંત શ્રેષ્ઠ
કર્તા મ્હ પઠયા છે, તેઓ લગભગ ત્રીંયા સમયથી તન મનથી
આ કલ્પની નિસ્વાર્થ હૃદયે સેવા કરી રહયા છે, ને ખરેખર ધન્ય
વાદને પાત્ર છે. અને તેઓનો પણ ઉપકાર અમે અતઃકરણ પુર્વક
માનીશું. ખાદ મી. જમનાદાસ, જગજીવન તથા જોશી ઓધવજી
જોરામ ખલભદ્ર, તથા ચંદ્રામલ આ ચાર વ્યક્તાઓએ પણ અમારી
કલ્પની તેવીજ અત્યુત્તમ સેવા કરી અમેને આહારના બાર તમે
જીવન સમસ્ત દયાવ્યા છે. તેઓએ લગભગ મહુ સમય ને અત્યુત્તમ
સેવા નિસ્વાર્થ હૃદયથી ઉઠાવી છે તે ખરેખર પ્રશંસા યુક્ત છે,
તેઓના ઉપકાર પણ હું તથા અમારી કલ્પના મેંજરો મરણ પ-
ર્વંત સુધવાના નથી.

રા. રા. ટેકચંદ ગેક્રમલ શરાફ પણ અમારા કાયર્મે સંપૂર્ણ
પણ અનુમતિ આપી આમેને પોતાની એક ખીલ્ડી જમના જેક સારા
રૂમને વખર બાડે આપી એક સ્તુત્ય કાયર્મ કયું છે. આટલુંજ નહીં
પણ અમેને વખતો વખત સારા મારા તિયારો પ્રદર્શાત કરી અ-
મેને સત્ય પંથ ખતાવ્યા છે તે માટે તેઓનો પણ હું તથા અ-
મારી કલ્પના મેંજરો ઉપકાર માનીએ છીએ. શ્રીમાન જગજીવનદાસ
દામેદર ગણુત્રાના અત્યંત સ્તુત્ય કાયર્મની પ્રશંસા અનેક મુખે કરતા
પણ અવર્ણનીય થશે તેઓએ ને અદ્યાપી અમારી કલ્પ વરકર નિ-

સ્વાધ' ભાગણી વડે સેના ઉઠાવી છે તે ખરેખર અવધુનીય છે. અમે
ખીજી વખત તેઓશ્રીનો મદગલીત કંઠે ઉપકાર માનવા ભુજશું નહિ.

શ્રીમાન શેઠ મંગારામ કુંડનમલ શરોહ તેઓએ અમારી કદમ
જાહુ લખેા સમય થયાં પાતાની એક ખીલ્ડી-મમાના એક સાસ
રમને મદત આપી અમાર ઉપર અત્યંત ઉપકાર કર્યો છે જે માટે
તેઓ મમામાતમા પુરુષને લખેા ધન્યવાદ થટે છે અને તેઓનો ઉ-
પકાર અમે અતઃકરણ પુર્વક માનીશું.

અમે ખાસ પરદેશી પુજારના આહ્વાણ તથા નમરપુરી ઠામુ-
નીદીના માણસોનો અત્રે અત્યંત આભાર માનીએ છીએ તેમાં
ખાસ શ્રીમાન જમનાદાસે અત્યંત સ્તુત્ય કાર્ય કરી અમાને ધજાજ
આલેખના ભાર તળે દખાવ્યા એ અનેક સમયે અનેક સુવિચારો
પ્રદર્શીત કરી તેઓએ અમાને સત્વરપંથ જતાવ્યા છે જેના માટે
અમે તેઓનો પણ ઉપકાર માનીએ છીએ.

પ્રયોજક.

કાર્ય વાહકના બે બોલ

અમારા પ્રથમ ઉદ્દેશો અમારી કલ્પના લેખક શ્રીમાન હામણ નાનજીના સ્તુત્ય કાર્ય તરફ લક્ષ આપશે ખરેખર તેઓએ જે નીચ્છામ વૃત્તી નીસવાથં બુદ્ધિ યદી અમારી કલ્પને યોગ પાછની પશુ આશા શીવાય બગીરથ પ્રત્યન સાથે, આત્મભોગ આપી ઉત્તમ મેલ અપેક્ષા કર્યો છે જેને માટે હું તથા અમારી કલ્પના અધીષ્ઠાતા શ્રીમાન મહારાજશ્રી હેમનંદાસ તથા અમારી કલ્પના સર્વે મેઝખરો અતઃકરણ પુર્વક ધન્યવાદ આપીએ છીએ. તેઓના આભારને બાર યોગ્યો બધો પ્રશન્સનીય છે કે જન્મો જન્મ અમે સુખી સ્વીકૃત નહિ. અને અમે સર્વે શ્રી પરમાત્મા પાસે અરજ ગુજરી છીએ કે, પરમાત્મા તેઓશ્રીને ધન્ય, ધાન્ય પુન લક્ષ્મીની વૃદ્ધી થાય અને ફરેક સ્તંભમાં ભાગ લઇ, જન સમુદાયતા લાભાર્થે, તન મન ધન પુર્વક સેવા બળવવાની સન્મતી બધે સ્વીતી અમારી અંતીમ પ્રાર્થના છે.

લાભશંકર ભુવંરજી મહેતા

અર્પણ પત્રીકા

પરમ પુણ્ય સન્નિવર્ત સ્વર્ગસ્થ

શ્રીમાનં ખેતસી ચૌધવલ્લ ગણાત્રા

અઠાવિશ વર્ષકું અરુપ સવર્ણ, પુરું કરું યમદુતે
મદ્ય કાળ પવન કુંકયે, સંપુર્ણ દગો દીધ કર્મ.
અયા હારણ મન માન્યા, હુણઃ દિવસો નિશદિન જોવા,
અભાગી ત્હારા હુમારાં, કુટ્યા કર્મ એક સરખા.

જનની જણ તો દેશ ભડેલ, કાં દાતા કાં શુર,
નહિંતર રહેજે વાંઝણી, મત ગુમાવીશ નુર

હતો તું અમ જ્ઞાતી હૃદયનું હીર,
નયન તું નીરર દેશ દિવો,

રાખી અધીર નહિ ઉંચે નહિં નીચે,
અર્ધ દગ્ધ દશાએ ત્યાગી ગયો.

હતો તું વિદ્યા વિલાસી પરમાર્થી,
કુટુમ્બ કાર્ય તેં ક્યાં જાહુ,

આ નાટ્ય તુજ આત્મને અપણું કરી,
તેથીજ પુર્ણ સફળતા ઇચ્છું.

(૨)

તુજ માલિક અધાઈના,
શીઠા સુકોમળ જાણના
અથા રનેલી રે જાયા છાલી જવ,
તુજ માટે વિધિને માપ દેવા
તું હતો જાને જો, તુજ અમર રવળ રૂપ,
તુજ કિર્તિ અમન લોક,
લોડે અમ અર્ધ અંધ તર અચરણ,
અર્ધ સુરત કાપ હેડળ.
તુજ અદ્રશ્ય આરમને અર્ધજી અર્ધ,
આ નાટ્ય હે પુણ્ય અર્ધજી,
અર્ધજીએ રનેલ જીના,
ચાહ કરીમે આ તુજ રંધ અર્ધ
અર્ધજીએ તુજને ફરીથી, આ દેસે,
અરે પ્રીય લેખ વેસે
મળે ફરી ક્યાંથી તુજ અર્ધજી,
અરે. લીધ તે જોડ પદવી વિષ્ણુ લોક
કૌ. 'વારો કું ?'
લેખક
હંકુર હામલ નાનલ લોખણી

નાટકના પાત્રો.

પ્રથમ પાત્રો

કુલપતિ—પરે બાળપણે.

કરુણાસીંહ—મેલદના મહારાજા.

ચીરચીંહ—શુભક્રમાર કરુણાસીંહના પુત્ર.

ચંદ્રચીંહ } જંગમદાસી મળ્યા બાવેલ. બાળકો તમા રાજા
કુમાર } હના હાથ નીચે ઉછરી મોટા થએલા.

બાબા—મહારાજાના સરદાર.

લીલચંદ્ર—સેના નાયક.

ભોજનપરચીંહ—સાચો સીપાહી.

ત્રી વર્ગ

કમાવતિ—કરુણાસીંહની પત્ની રાજ્ય રાણી.

ગુડાચલા—સેના પુત્રી ચંદ્રચીંહની પત્ની.

સીલામતી—કરુણાસીંહની પાલક પુત્રી.

બંધુકી—મહારાજાની પુત્રી લીલચંદ્રની માથાક.

કે સિવાય બાકીનાં સાહેબોનાં સીપાહીનાં કરનારીઓ વગેરે
ઉપર લખા મેલાં બધે તેની બાહુ બાહુ જંગમ.

(संभोग प्रसङ्ग)

જાંઘ યોગેશ્વર.

પ્રવેશ રૂઝો રૂપજ સવાનક જંગલમાં નહેતી નહીં જોઈ શકાય
 કિઠારો ત્રિવલ પરાવ આવડગનક કહેવાય કે કિઠાર નિર્મલ
 સુભોચના આને આ વિઠલ જંગલમાં વિઠાજ સીંદને ધીરજથી
 જોજીનાર કરી દેવાય કે જવાનક જોજી બધો જોય કે જોજી
 વાજો વેર જવાજ સીંદને નો સિંમત મનાઈ નસાડે કે પાંદુ
 કમનસીમે કિઠાર નિઠમલો વિર સંદ્રસીંદને હાથે લેજ સીંદ
 લેજ રવમે પાયો જાય કે કરેજા કપકારન જલવામાં પ્રેમલાન
 આપવા સુભોચનાઈ મન લલપ્યાય કે જંદસીંદ મિઠે મિશપાર
 જાળક હોવાથી જાણી યેઠ મકારાલ્મની રાલ્મ કન્યાને પ્રીતી
 પાત રાજુ જે અમલિલ સમને કે પ્રેમ વિવચના વાઢવિવાદમાં
 સુભોચનાની છત તથા વીર સંદ્રસીંદની હાર પ્રેમજુ દિવ્ય કાંન
 તથા વીર પ્રેમજીવું પ્રથમ મિલન જોજીએ કરવાએર સુમાન
 સીંદજ આવામધન રમમાં જંગલ વેર વેર હવો આઠી સપાના-
 સીંદુર કરં જંગુ મકરજુ

પ્રવેશ કર્યો હતો. ૧૧ — દક્ષિણાજી શુભાન કોઈ વેળામાં પોતાના
 બાળકોને રાજ્ય કન્યા સુયોચનાને તીર ચંદ્રસીંહ
 કે કોઈકાંતમાં પ્રેમલીલા કરતી નીકળી ઉત્કેશવેલો શુભાન રસ્તે
 ના પોતાના સાથી ચપચપ ગડબડને જોઈને દુઃખની રસીક
 થઈને પોતાના પક્ષમાં લઈ પાપમય વિચાર તથા દાંપતી લડાઈમાં
 પાડીને બચાવે પ્રવેશ ? ?

કે રચના બાધ — સપ્તીજી સહીત લીલાવતીની પોતાની
 જાનમાં મધુરલીલા બાદ સપ્તીજીનું જુવું તીર ચંદ્રસીંહ
 કિનોચી આડતી લીલાવતીની દશા અધ્યાત્મક તીર ચંદ્રસીંહનું
 શામન શિકાન્ત બને શાન્ત રચના નિર્મલ પ્રવેશને રાખી
 તા તીર ચંદ્રસીંહને પાવના લીલાવતીને પુરો જોઈને તરીકે
 આદનાર જવાબમાં ઇન્કાર તથા સંદોષકારી આદ્યા જુવું
 પાપી ગડબડનું કોઈકાંત પ્રવેશનું તથા પ્રવેશના રંગ જાહેરાતેલી
 લીલા પ્રેમને બદલે તીર ચંદ્રસીંહને

ટાળે.

પ્રવેશ કર્યો હતો. ૧૨ — ગેલન બદારમાં બેઠેલી
 પાંડવ ગડબડની મુશીબ પુત્રી લીલાવતી કોઈક સેનાનાથક વિચ્છ
 સીંહનું પ્રવેશનું કે જે નીલાન પુત્ર ગણેલી તીલાની મધુક
 ગાદીની ઉપર કોઈકાંત ગડબડ આવામન રચના તથા
 પ્રવેશને લમકા બન કર તથા પુર નેમનમાં આવેલી પુત્રી લીલાવતી
 બાદ પાંડવ ગડબડના વિચાર

પ્રવેશ પછી સ્થળ ગુમાન તથા અંદર તોલણ રહેવાથી વિચાર-
 ક્ષીન—કામી ગુમાનના ઉત્તર તરફ જે નવી વાન ...
 જોનું માન માઈ જઈ તથા વીર ... પ્રવેશનું ...
 અત્યાચારી બાઈને પોતાનો જે જે ... રાજ્ય ...
 ... થાકતા ... પોતાને પોતાના ...
 ગુમાન ... વંદ્યોદને ... માથાને ... માટે ... તથા
 ... ઠાકવા ... નાના ... આપમે ... બાઈને
 પુત્રી ... સમજાવી ... કોવો ... બાઈને ...
 ... બાઈને ... મુરસી
 હજી બરાબર નેરની પ્રતિકા ...
 હજી ...

પ્રવેશ ફોડા સ્થળ રાજ્ય સહા—તેવામાંથી ...
 ... અગિયમિત સમાઈ ... રાજ્ય ...
 ... મહુર્ત ... અર્ધ ...
 ... વંદ્યોદને કંઈ સંકેત ...
 ગુમાન ...
 ... રાજ્ય ...
 ... ગુમાન ...
 ... સમયે ...
 ... સ્થિતી ...
 ...

પ્રવેશ કરી નિશ્ચય કરીને—વીર શબકુમારે વિકસીકર્તી તથા ચંદ્ર-
 કૌંકની અનુકરણથી એવી વીર ચંદ્રકૌંક પોતાને સુલોચનન્ય પ્રેમી
 બનીને શબકુમાર સમક્ષ બેઠેર કરે કે વીર ચંદ્રકૌંક એવા
 પૌરવીર અવધાને પોતાની બચીને વગર એ બાકી કુમાર અત્યંત
 રૂપ પામે કે જે રામાનન્દ, આગા મારે વીર ચંદ્રકૌંકની કંઠા
 તથા જે મારે નિશ્ચિત રહેવાનું કહી શબકુમારનું મુક વરદ રીલવ
 અર્થે અનુમતિ કરીકેડાવેલી હોવા કારણે મળી મદનક તથા મુમા-
 નની મુકલી પ્રકટલી બન્યાં રેરની સરજાન ચંદ્રકૌંકનું અદ્વયપદ્ય
 પોતું પણ કાંબળી દિવસીર મનુ નવા પવક થઈ કુમારને જા-
 નેરમાં ઉપરેક તથા કંઠે કરે આપી વિદાય થયું.

પ્રવેશ ૬ મે - રથજી શાલજી મહેલ, (હા-ચક્ર કોન) આન-
 ર આનંદ જાને આનંદ-કર્ત વરંવર ઉત્તમી સુલકથી મુકો
 ચનાની કલિ પતિ અકિલ તપર મિથામ પ્રવૃતિ તથા અપીચી
 મુક મોઢી માલે સજાઈતું સર્વો મંદ તથા કુમાર કલ આવા
 ચમન વીર ચંદ્રમે પોત્ય અલકાર બેડ મુલાકાવાર મુલાકાતી મુલો
 અનામે હાથ વીર ચંદ્રમે હતા અનગી આ નામે હરાવ ચંદ્રમે
 હને પોતાની નજર કામે પોતાના મહેલામાં રહેવાની ઉભરતા
 જાતાની રાજાઈતી મર્ફી તથા શબકુમાર કલ વિદાય મનુ
 સજાઈ કલ જવા વીર ચંદ્રમે હમે કહેવ પાઠી કુલીચકની
 રૂપ લીલા લીલાની આંખમાં વરજતો આવારા તારા મહત્ત
 મિથાનતમાં આનંદ જનક રાધાદલ.

પ્રવેશ ૭ મે—રથજી મુલોચનાનું સખન મહુ, કુલ આગા

જોતી પ્રવતિ નિરાશાધ્યાતી નીચી બેઠાણ લીલાતું જાણક
 મન ર્જગીય વિચારમાં તરલેન બનેલી મુલોચ પર બંધ મરેક
 ઠોડવા કાલાવાલા રંગારંગો બદાલ પાળીશી લીલા લાવક
 વેરની પ્રતીકા એક પતિ માટે સદા સરેલ પ્રાણ બોલવા હક
 મારે રહેનારી પતનીજ સારી સદા રહેવાર છે એ વાચનક
 સાર સુલક્ષણ મુલોચના પોતાના પ્રેમ સારે બનેક મુલોચ
 મુલોચના માક સદન કરવાને લાગવાર રહેવાનો દર વિચરે પર
 માત્રા પર વિચાર જાતે ન હાવવાથી લીલાતું હક બાકી બીક
 નારજ બાકમાં પડક છે પ્રજાતની બાંધાવન લક મુલોચના
 નેકાવસ મનું લીલા સાથે મુખન બને લકવડું બાંધાવન લક
 મુલોચનામે બાકી પારની માવણી મુખનમે રીકલર મુલોચ
 લકવ મેરક બારંગેક બવંકર પ્રકરક વેરની પ્રવર મુલોચ
 બચાવેના અવાળેથી બાકલ મુલોચ એક મુખનની મુલોચ
 માય છે કાલાલ લીલા રાજાક રાજાકવાર લક મુલોચ
 લીલા બાવક ના પડે મુખન નાલી બર છે તથા મુલોચ
 લીલા રેક માય છે લકવક છે.

રેકલે

પ્રથમ અંક સમાપ્ત

અંક બીજો.

પ્રવેશ ૨ વો—રથળ રસ્તે, પાપીયાના પ્રવંચથી હરાયેલી સુલો-
ચના માટે સજ્જાત તથા શત્રુમારના સોરોહમાર અવાનક બેરો
હરજોહર પ્રવેશવું તથા પાપી મહાગઢની લીલાવતીને કારાયુહની
ગ્રાસ દારમાંથી પ્રવેશ નસાડી ગયો છે એવા અમાચાર, શત્રુ
કુમારનું ઉરોરાવ ગજ્જાત પાસે તે પાપીયાની પાછળ ધસી રેર
કેવા જવા માટે રત્ન મામતી શત્રુ મહેલમાં જીર ચંદ્રસીંહની
સલાહ લીધામાદ નર તે પાપીયાને થોભ સાલન આપી ની-
ચસીશું એવી રાણાણની અસાહ તથા શત્રુમારને આશ્વાસન.
પ્રવેશ ૨જો—રથળ કાણમડુ, પાપીયાનો પ્રવંચમાં ભોમ હાથેલી
નિર્દોષ સુલોચના પોતાની દયામત રમીલી મારે શોક કરતી
જણાય છે. પ્રાણુ જવાં પાનુ રત્ન સિમળનું રક્ષણ કરવા મન ઉરો-
રાય છે, મોહાંધિ ગુમાનનું પ્રવેશવું તથા પ્યાર માટે સાપી સુલો-
ચના પ્રત્યે બીજાપાર પાપના લાલચ હર સતિની અડગ હિંમત
ટેક એક સ્વામી નિષ્ઠ પતિની આસી પ્રીતિ નિવર્તક સુમાનને
શીટકાર પ્રેમ વિષયના પાદવિશાદમાં હાસી આપરે સુમાનનો નજા-
તમાર સુલોચનાના હાથમાં પડેલી પેડીના માર, સુમાન મુર્ખ વશ
લાય છે. સિમળ સચરાય છે પાપી ગુમાન મુળ ચાહતો લાય છે.
એક આદર્ય સી રત્ન હકાંન હયા એક સાપી સત્તીનું અંતુ-
કરણુ થયું.

પ્રવેશ ૩જો—ગડખડનું ઘર,—અંધાર નામના સોંદરોંધાનમાં
અસિલતી બીજાથી પ્યારા વીનાની પ્યારીની અજન્મ ધડી મહાગઢનું

પ્રવેશવું પોતા પાછળ રાણાજીની અવકાશ યાચી છે માટે સત્કર
 માં રાજ્ય ઠોડી અન્ય રાજ્યોને આશરે રહેવા જવા માટે
 વીજળીને સમજાવતી જવાયામાં ઠંડકાર વીજળીને મન વચન
 કમથી ચાહનાર સેના નાયક વિજયસિંહનું પ્યારના ગાન માતા
 પ્રવેશવું તથા ગડગડને નેતા ગભરાવું થડગડ તથા વિજયનો
 વાદ ગડગડ પાછળ પડેલા રાજપુત સીપાહીઓનું આવવું મંદ-
 ૭ ડંનું નારી જવું, સાચાપ્રેમીઓને મળેલી શિકાન્ત વીજળી અને
 વિજયનો અજગ પ્યાર અને અરસપરસ આશ્વાસન.

પ્રવેશ ૪થો—સ્થળ રાજ્ય મહેલ, સત્યાગ્રહી અંદરસીંદનો ગ્રીયા
 માટે શોક પતિના સંકટોને પ્રાણજતાં સુધ્ધી ટાળવા પ્રયત્ન કર-
 વાની પ્રતીજ્ઞા લેનાર સત્ય પ્રેમી પતિ એક પતિનું વૃત્ત પાળનાર
 આદર્શ નર રત્ન દર્શન અચાનક રાજકુમાર આવાગમન તથા
 અંદરને આશ્વાસન બાદ મહારાણીજીવું પ્રવેશવું તથા પાપીએતિ
 મોઝ સ્નાન આપવા અંદર તથા કુમારની રાજ સાગવી અચાનક
 રાણી આવે છે તથા રણે જતાં પુત્રને બાકીવાદ આપે છે અર્થ
 મધ્ય રક્તીનો થયે હોવાથી રાણાજી નીદ્રાવશ થાય છે. વાયુ
 ઢાળતી રાણી તેજ સ્થળે ઉઠી જાય છે અચાનક ક્રોધ લીલા
 તથા ગડગડનું માથું સહીત આવાગમન રાણાજીનું હરણ
 જાગ્રત થયેલી રાણીની હાલત બચાવે વેરતી બીજી વસુદાત.

ટેમ્પ્લો.

પ્રવેશ ૫ મો—સ્થળ જંગલનો રસ્તો, ભુત પીસાય અને ગડગડ
 વાદ નાગ અને નાગજી પ્રપંચી ગડગડ પાપી ગુમાન જામે વિકાળ
 લીલા ગુમાન લીલાને તથા ગડગડને રાખવું હોશીભરીથી હરણ
 કરવા માટે ધન્યાવાદ આપે છે તથા રાજ્યલોકમાં અંધ થાય છે

કાટપુટ પર છુટે પર જમ તેમજ આપણ પાપના મુતજામિના
આતઃકરણોમાં અન્યે અન્ય તરફ હીરકાર હાજરનો ઠંભ
તથા છુટા પડતી વખતે પાપીઓનો રંગ પાપ તેના પાલનદાર
ના માથે ચઢી પાપમાલ કરે છે.

પ્રવેશ ૬ ઠા—સ્થળ અચાનક જંગલ, પાપીશ્રી સીલાને સગી
જહેન તરીકે ચાહતાર સીલા માટે રાજકુમારનો સોઠ તેની હમી
તેના નીલાન મામને નજર આમેથી દુર કરવાઈ શક્યા હમીને કાઠી
તોડી જમીન પર પાટકી કટકે કટકા કરી છીન્નબીન્ન વેસી નાખે
છે તથા વેર લેવાની બીપજ પ્રતીક્ષા કરે છે અચાનક ચંદ્રનું
આવાગમન તથા ગજગણ યુદ્ધો મુક્તિ લક્ષ્મી આવતા
મહાનક શુભાન તથા હીલણ સપડાવું આપાદ મુક્તિ.

પ્રવેશ ૭ ઠા—સ્થળ ગાંધી રસ્તાનો પડોલ, રત્ની વેશધારી ચંદ્ર
ના આપાદ મોલ જળમાં શુભાનું સપડાવું સીલાનું અચાનક
આવવું તથા અન્યથાના પાંચ મનવું એકાએક સીલાનું આપા
ગમવ તથા શુભાનના હીલક પુણાદ કેલી સુભાચનાનું પ્રવેશક મુક્તિ
આપાની સાક્ષાત્ દેવની દાસીને લીલાલાને લેવાને લાવવાપરથી
વેશધારી ચંદ્રને આજ્ઞા તથા દાસીનું જળું પ્રગટ મહા સુભાચના
ને અમરશ્રીનું આશાસન સત્ય પ્રેમીઓની દમાજનક દસા.

ટેબલો

પ્રવેશ ૮—ઠા સ્થળ શુભાનનું મુરત રહેઠાણ, દાનચક્ર રત્નીન
નરાધમ શુભાવની બમીયારના વિચારથી અંધ પ્યારના બળથી
જતેથી હાસ્યજનક રિયતિ અને સુભાચનાને તથા રાખને કાઠ
મજા મુક્તિ પ્રયુક્તિથી આ પાર કે તે પાર કરવાની કેલી પડી

લીલાલું ગુમાનને આપાસન આપી સુલોચનાને બોલાવે હા
 અને નામો ઉદયો જવાબ મેળવવા ગુમાનનો અત્યામલ પીકાર
 વાથે નહારનો જવાબ મુલ રજપુલાણીના અલુકરણીય ઉદયાર
 લીલાલું આવવું રાજને બોલાવી બળાતકારથી સુલોચનાનો હાથ
 ગુમાન સાથે મેળવવાની આજ્ઞા અનાકાર ઉદયેયથા ગુમાન અને
 લીલા રાજને મોજા બહાર કરવા તથ્યાર થાય છે રાજાજના
 કરમા અનેક ઉપકારોને માત્ર મોનાના એક નજીવા સ્થાપ આતર
 હવામાં ઉડાવી અરે તે અમળા જાતિને લખવનાર સ્ત્રીજાત
 રહે દો આપણી તથા જાલો સજા આપથી કો દ્રષ્ટાંતને સાચું
 કરાવનાર સ્ત્રી જાતિ અમળા નહીં પણ જેરી પ્રમળા છે.

અમળા બહાર છે પણ પ્રમળા અંદર છે

શરીર સુલોચના પણ પ્રમળા અંતર છે.

સાચું કરાવનાર ઉદયેયથી લીલા તથા આનારતુંજ બોલનાર
 પાસનહારતુંજ શુરં આલનાર ઉદયેયારનેજ પ્રમળા ડાંબ દેનાર પાપી
 નામ ગુમાન દવાના લેશ પણ કાંટા બીના અરે એક સેતાનને
 પણ કરમાયે લેવા કર્મ કરવાને તથ્યાર નિદોષ રાજાજ
 પર મોજા બહાર કરવા તથા સતિ સાધી નિવરણથી સુલોચના
 પર બળાતકાર કરવા તથ્યાર થયા પરંતુ આખરે સત્ય મેવ જય
 નિ છે પાપીજાના મેટા કાજા થમાં ચલાવીકે તથા રાજકુમાર
 ના માજુલો આવી પડ્યાં ઘેર જુદ પાવે ત કાજી થવા નાસી
 જવા રાજાજ તથા સુલોચના હુ... અમળે પાપીજાન
 ધુળ ચાટતા ના.

ઉદયો

નહી નહેર નાજાજ નાજાજ ની નાર ન પાપીજા

દ્વિતીય અંક સમ્પન્ન

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ ૧જો—સ્થળ રસ્તો, સેનાનાયક વિનયસીંહ તથા જોરાવર-
સીંહના ક્ષીયુગ્મના જમાના માટે વિચાર તથા પાપીઓને ધિક્કાર.

પ્રવેશ ૨જો—સ્થળ ભયાનક જંગલ કુસોર સીન (ટ્રાન્સફર)
પાપના પુતળાઓ ધર ખુટે ધર જાય લેવીજ રીતે આ પાપીઓ હવે
પાપના ભારથી એટલા બધા કંટાળી ગયા છે કે હવે એક સાવવા
મળે છે પાપી ગડબડ પાપીશી લીલાપર આશક થઇ લીલાના
સ્વાર્થ માટે કરેલા અનેક કામના છનામ ખાતર લીલાના શિયળને
હાંટવા તૈયાર થાય છે લીલા વેશ્યા નથી પણ ક્ષત્રાણી છે મરતાં
સુધી તેણી પોતાના શિયળને કદાપી નહિ છુટાવશે એવાં અનુક
રણીય ઉદ્દેશો સાથે લીલા હવે પાપનો પશ્ચતાપ કરતી દેખાય છે
ગડબડનો ખગાત્કાર અચાનક સિકારથી પાછા વળેલા ગુમાનનું આવા
મમન અને ગડબડ સાથે વાદ આખરે ગડબડનું ખુન કરી લીલા
પાસે પ્રેમની માગણી કરે છે કુંવા ગયો તો વાગ નહી તેમ હવે
લીલા પુરી ફસાઇ પડી પરંતુ અભુક્ષિત ગુમાનને પણ ધિક્કારી
રહી આખરે સારા બાગ્યે વૈરવંદ્રસીંહ રાજકુમાર તથા અન્ય
રાજપુતોના આવી ચડવાથી સુદ્ધ અને પાપીઓ પકડાયા ફેદી
થયા આખરે પાપીઓજ હાર્યા.

પ્રવેશ ૩જો—સ્થળ મંદીર તથા બાગ, પરમાત્માની પર અ-
નુમદ દ્રષ્ટી વડે પાપીઓના ત્રાસથી ખુટેલી સુલક્ષણી સુસૌમના
સખીઓ સહીત શેવાર્થે જતી દેખાય છે સખીઓ સહ પ્રેમવાતો

ભાપ બાદ સખીઓનું જવું અને ચંદ્રસીંહનું બાવા મંથન
 કાંમે સમયે મળેલ રમેલીઓનો ઉલ્લાસનો રનેહ દિવ્ય પ્રેમદર્શન
 જ્ઞાનંદ જ્ઞાનંદ અને જ્ઞાનંદ.

પ્રવેશ ૪૫૦—સ્થળ રસ્તો ભર પડેલો, યોવન મદમસ્ત વીજળ અને
 વિજ્યમખંડ પ્રેમીઓ કામે ચલાના શુભ જનનો આજી જ્ઞાનંદ રંમ.

પ્રવેશ ૪૫૦—સ્થળ ન્યાયા મન, ફેડી મુમાનને ન્યાય આપના
 વીરચંદ્રસીંહને રાજાની આજ્ઞા, ચંદ્રસિંહ યોમ ન્યાય કરે ઉપરંદ

ઝોલાહનુ પ્રતિ પાળ વચનો પાળે ઝીવા

સરજાગતનો વાળ વાંકો નહિ બાવા દેતા

દયા દિનતા દાન ધર્મના મુળ તથા

મુજી સમસ્ત વિશ્વમાં માની ઝીક જનાતન ધર્મે.

આર્થ પુત્રજ સાચને રાજાજનક બાવા અત્યામદશી મુમાનને લે
 દયાના શબ્દ બળથી છુટો કરવામાં આવે છે આવા અનેક ઉપ-
 કારો વડે દેખાયેલો મુમાન આખરે પાપનો પરતાવો કરે છે તથા
 સમસ્ત જીવન યોગી થવાની બીજા પ્રતીજ્ઞા કરે છે બાદ લીલાવતી
 ને પશુ તેના દયાના બળવડે છોડી મુકવામાં આવે છે અને પાપીનો
 પરતાવો કરતી લીલા જીવન પર્યાંત અહાર્યારીણી થવા હચકે છે.

પ્રવેશ ૪૫૦—સ્થળ રસ્તો પાપીઓનો પશ્ચાત્તાત યોગી વેપમાં મુ-
 માન અને યોગીની વેશમાં લીલા કહેલા અમાપ પાપનો અંતઃક-
 રણ પુર્વક પરતાવો કરતાં દેખાય છે વીર ચંદ્રસીંહ નેજી બન્નેને
 આશ્ચર્યના આવી કાલેના મંગળ મય કાર્ય માટે આમત્રણ આપી
 સાથે ભઠ જાય છે.

કહેલ કથા—સ્થળ રાજ્યાસન, કુમારને રાજ્યાસન લીધાવતીના
પરિણા હામે રાજ્ય નિકટ કરવાની રાજાજીની હુકમી વીજળી
હવા વિવિધસીંદના પશુ હસન મેલાય.

હલો મુલોચસમ કલિ પતિ ચંદ્રસમ જમતમા
આરવ વપસે માન દિવ્ય ઉન્નતી વરસે તજા
અને આખરે ઉવટનો અત્યાનંદ અને અત્યમેવ જયતીતું જનજડ
કરદિવિ

જ્વાલમી સૂર્ય અને ચંદ્ર મયનમા પ્રકાશે છે,
ત્યાંથી સત્ય છે સૂર્ય સનાતન વચ છે;
દયા દિનતા અને જ્ઞાન સત્ય પર્મના મુળા ગંગ છે,
આખર અત્ય મેવ જયતી કોઈ સનાતન પર્મના
મુખ્ય મર્મ છે.

તત્કાલ પરચાલને તમે:

કાંતી

જાતી

સંચાલિત.

લેખક

કેકર હામજી નાનજી લોજાણી-કુશાલ.

૪૬૪૬

શ્રી શંકર વિજય કલ્પ

સુલોચ-ચંદ્ર

નામક નાટ્યના ગાયનો

પ્રારંભ
પ્રારંભના

સુત્રધાર—

૧

૦૦ તુંહી હું—(૩)

પ્રથમ સ્મરણ કરું પ્રેમ અતિ સુર

તનના મુખ દુઃખ દાણલ અતલ

કેવળ કલ્યાણ મામ સીતાપત્ની શ્રીરામ નામ

જોશ્યામામ મુખ વિરામ

અરણ્ય લે તું રે આરામ મુખક ઠામ અલિ ખાલ

રામ નામ હૃદય પ્રાણ

સાખી

મેષધ્ય—નિરખી દિવાઠર ઉદય આ પદુ રત્ન-હથલી

આશ અમુલી હૃદયની સ્મરણમાં ફરતી

બાળાના—

૨

દિવ્ય મુખે નાટકમાં કેવા સુદયા છે કહું સાખી

વધુ જોશે સુરમહા બહે બાળી

ખરે એ છે જીવન કુશ સારથી (૩)—

ખરે દર્પણ સમાન કામ કરતું જમતમાં દેશમાં દેશનું

શ્રેય લક્ષમાં લેઈ

શામ કામ કંઠ લોક થકી ન્યાયાન્યાયની કસોટી શીખતી

જેને જોઈએ જેવું તેવું આપી સકળનું

કુખ સાધન હસ્તમાં પ્રહી

સાચ સ્વર્ગ નહીં નકારાને માંડ જ્યાં હીસે ત્યાં જીવે જઈ

કુલોચ-ચંદ્ર

૩

કુલોચ-અતી આનંદ ઉર ઉલસાય સહી

ટળી આધી બાધી ઉપાધી બધી

કસી માસી મતી રતી રાગ મહી

વીસઈ નહીં આજની દિવ્ય ઘડી

ચંદ્ર-એમ છે

કુલોચ-હા

ચમકે ચીત જ્યમ વીજવી ચમકે

મન મોહન મંત્રો સર્વ આંગે

મનડું મધુરે મરડે મનને

પજ પજમાં તે પરવશ પડે

નહીં ઢોડું હવે બલે માન નહીં

કરૂં તે ચીત નાથ મનાવ સહી

બાળની નહીં કામ આ પ્રાણુ થઈ
 મીઠા પ્રાણુ કહેા કહે મારી થઈ
 ચંદ્ર-મુલોતના બાળી મરકસી
 મુલોત-કળી કોમળ આ કરમાઈ જશે
 બાળુ જામયા નીચુ મારી પડે
 જસતાવા પાછળ નહીં વળશે
 વેળા વીલી નવ લે ફળશે
 વીનડું જસલજ સંભ પાવ પડી
 વીસદ નહીં આજની દીવ્ય થઈ
 જાહોડીક આજની દીવ્ય થઈ
 મીઠા પ્રાણુ કહેા કહે મારી થઈ

મુલોત-ચંદ્ર—

૪

મુલોત-ચંદ્ર—કરેલું વધ જામજીઆ
 બાસ લનવા લાપેા દળીવારે—ચંદ્ર
 વરે નહીં કહી નાજો કીર્તી
 જાલીકના નીચુ ખારા

ચંદ્ર-જલીના નીચુ કામ ન સારા—મારા

મુલોત-ચંદ્ર—નહીં મુખ ધોવા લક્ષ્મી

લાલો કરવા બાળી

ચંદ્ર-જલીના જસ રંમ રેલાની—મારા

કપડીયા—

૫

લીલાવતી લીલાવતી મુદ્ધા પાણીએ પીનવતી

મનન મનન સમ કમ્પીત રતન મે

મુકન ભલાં મુખવે મીઠ તમને

ન.ય. જાણીમન ઉત્સુક મન મીઠવતી (૩)—

ભાલ રસાળે દિવ્ય રસિયલો

માલે ગુલાબી ખીલી કમ્પીયા

અમર મુખાવર અમુલ્ય લીલાવતી (૩) :—

લીલાવતી કપડીયા—

(અમર)

પતી પતી તણે કાલુજાર

રસમી મુખાવર હૃદય લગન પુન્ય મારાપાર

ખીસ ઠાવલના રહસ્ય

અમરમા મોલે મીઠુ મીઠુ તણે ખીસઃ ખતીરે ઉત્સાર

પતી પરમેશ્વર તેન રહા છે મોલ લગુએ દાર

વાર કાલી પુન્ય મતી જણે છે.

રસમી મતી કંપાવરે

(અમર)

સીલા લાલા દોષલે સાવચી કેરી

અમર કીલી મમી લલ પુન્ય પતી કેરી

બીલા સખીઓ—

૭

૧૯૧૧

બીલા—આલી ઠઠે.જી ઠાલી

હું સમજું છાજી લોખીના શેષ-આલી-

સખીઓ—રસ બપતી રસ વાળો છાલી છાલી આલી રસમાં

રસ રતી રસ રસા હૃદયમાં રંગો રાંગ રસીનાં

ભાલી ભમ રહારે પ્રભુપનો (૨)—

સખીઓ—નાભી નિહત મીઠ રસ નદી જે રતીરસપય પ્રવાહ છે

કામ હૃદય લગુનો ત્યાં ન્યાયે

ગુરુશ્રી શ્રમ બળવાયેર

બધાં વિદ્ય બધારણુ થાયે (૨)—

વીજળી—

૮

અ.વો હુંટો રસીક વર રસાળી રસની આલુ

ઠલી ખીલી પુર બહાર પ્રમર લોખીલીક વાર

મ.જી વિનાયી વાલી આલીના રાખજી

પક્તાયે હરમાયે આગર ખરી ભાલે

મેપથ્યમાં—એ મસ્તાની છે પ્રેમીઓ લગ્ન વિવાહ

હર છે લાપ પરિલાપની ન પરવાદ હરજાનુ

વીજળી વીજળ—

૯

રતી રામ સમવંશ રહેલુઆલુ રહેલ્યાં કેવમ સલગ્ન

રસીયાં રંગે લલલ લલમે પળમાં રમે પળમાં રસી રીસલ

જાણે જરખા માયા વચ્ચે વેળ વાડવા જાય

જાન લુલી જરખાય

વિજય-દેવ આ લલગાય.

ગ્રીના લોગનજી પીયાય

વીજી—શર વિશામિત તણુ. તપ તપતા સુત્રી શિવાય

અખળા કમળ મણાય

વીજય-અણા લણા જરખાય

ગ્રીયા આ તેજ હાલ સખજાય

જરખાય—

૧૦

પંખી પાંખ આવે ત્યારે હડવા તણવાર

ધરડર છોડી રખડે જ્યાં ત્યાં નેહીં પરવા લખાર

મુવાન કન્યા ન સાસી ભરતી વરી જે બહાલી

અસરોને ત્યાં-ચોલે નારી માળીને વચ વાડી

જાઈ જાઈ જાઈ ઝડપે ગોપી લાઈ

કેઈ મરડાનો જારો વીર ચોપી લાઈ

માનારીઓ—

૧૧

ધરી ઠર થાળ કુસડાનો જાઈ વહાલા વધાવું હું

બહાલવના મૃદુ વચનો વહી વહાલા વધાવું હું

પ્રભુય પઠવાન ફેરા થાળ ધરાવી નાખની પાસે

જખર રસપાઈને પીવું મુખી તેમી મુખી થાઈ

જેનાથી રનેહ હીંડાળે સુલાહું નાથ પારખે ;
મતાહું રનેહની જ્યોતી દુરજ એવી બળહું હું

પીરનાં હું—

૧૨

ફેવી લીલા અપરંખપાર લે
કળી ન રાટે છે મર્મ કર્મનો
કર્મ વીચિત્ર મલી—
આજ રાજવી કાલ રખડતા
પ્રીતિ રાજ સુખ રજનીવ

સુલો —

૧૩

સુખ રજનીવ
રનેહ સુખાકર સીંધુ સમાને વરી
સદીલ પ્રવાહે પાણી પાણી હું બની (૨)
જાવો, રવીકાશ વહાલી મહેમાનીબધી (૨)

સુલોગ સખીઓ

સખીઓ—માનુની હૃદય આન અરવર વાસીતને પ્રેમ જોતી
ધરને હંસ પ્રીત તમને લેટીને
મઠન સઠનર્થ મીત પ્રભુયના ઝરણા રેલવને—
અરજ સુખાકર અભિમય સુકર
લેટી હીવાકર જન્મ સદ્ગુણ કર
કમીત ભરી મળશે તનમન ધરને

મુલોચ—જેમ જમરી ને જાણી, મતાવો વાળીવારી
 હવે મનુષ્યોના આવી જાણી લોખી પીચારી
 (મન)

મુલોચ—મંદ—

૧૫

મુલોચ—શીઠ વનજય નાથ મુલોચ હાથ મરહાલો
 જતાવો રીઠ વળી ખાલુ પકડી ક્રોધ લોધ મરહાલો
 મંદ—રંગ રહી મહિં, ભણે મધુર રહી
 રમ જમ કર પળી પાછું વાચો

મુલોચ—પ્રીયતમ ધુતું લોચન રમ લીનાં
 મુંઝલીના મંચાર નગીના

મંદ—મયમ હું કરી પ્રીત ચાહું અતુલ તે પ્રીત
 હવે જાણીએ રીઠ ચોલે નહિ આવી રીત

મુલોચ—જો જો

મંદ—હા હા તેથી હું મરો

મુલોચ—અર્થે હાંથી મરો હું તે જાન સુમલની જગરે

મંદ—જોમરો

મુલોચ—હા

આંક પહેલી સમાપ્ત.

અંક ખીનો.

વીરશીલ—

૧૩

હે વિશુ તારી કુતી બતી ન્યારી
 હુયો કુતી ચોઢી કવિજન મારી
 વેદ વેદાંતી મયા સહુ હારી
 હુયો મયા પાપી ભમીની પ્યારી
 નીવ અપરાધી હીન દુઃખીમારી

મુલોચના—

૧૪

વીરશીલ વીરશીલ વીરશીલ વીરશીલ વીરશીલ
 વિના જાન કવંચી સરખી નહીં હો આપા અવનની
 નેપથ નાવની પાછળ વેદવળી ગની રેલી
 કળીના અપને પેરી ઉમારી તે સતી બેલી
 વીરશીલ રમેલી કવજવચી કુખી અમળા અથેલી કુ
 નહીં આપાવ હો કીરવાવ હો સતીઆનો સંદાયક હ

વીરશીલ—

૧૮

આવો પીહુ આવોને આ લોખનીકં કોયે માફં અવ
 રમણીયો કોયે કુવાની જાન અવંચ આપ અર્થે હાથ
 કાઢી કવજવચી રાતી આ અવિ પદ પાતી રમણીયા

પરિણુ વિણુ રજની ઠાળી આ ભણે એ આવ પડે હા
 હાથ વિલાપ કે સરખા રાત્રી દીન ભર કે લાપા
 વહીં મુખ થેન પળે હા જરું ઠયાં મુજ પડે નાં

વીજળી વીજલ—

વીજળી—પધારા પ્રવાસી પધારા ચીતકાંચ કિર (૨)

હું હું કાસી તમારી કાંઈ મન હું મરેર (૨)

સાંખી—

લખ વીણુ મેલી નમીતુ હું કીર્તીની ભાજ

અરજ મુલો આપના લાગી રવા કરીને દયાળ

વીજળ—ધીર પારા રાજા મુ આવશે કે કોર (૨)

હું હું વારો કાંઈ નાં અજે આ રાજ

સાંખી—

હું હું તારા પ્રેમમાં લખ વધુને આપીન

પ્રમદની મીતી ખરી રુંખમાં હું હું લીન

કળાવતી વીરસિંહ કાસીઆ—

કળાવતી—કુંવરલ કુંડ લણું નરદન કરી નવ નવ કલાવલો હૈરાજ

કાસીઆ—વહેલા આવલો હોરાજ

કળાવતી—કુંવરલ અલક લણું સંહાર કરી કુળ લીયાવલો હોરાજ

કાસીઆ—વહેલા આવલો હોરાજ

વીર-શ્રીમ તણા કુમારને છે રમત રમજાંઝ

છતે જ્ય શમરોરથી કરે શતરૂં હળ લાંગ

રાણી-હુંવરજી વિજય તણી માળા વરી જ્ય જ્ય કહાવજો
હોરાંજ

દાસીઓ-વહેલા આવજો હોરાંજ

વીર-માતુ તમ આશીર્વાદી સરૂળ થશે સહ કાજરે હોમત

દાસીઓ-વહેલા આવજો હોરાંજ

લીલાવતી—

૨૧

તડકડ ખડ કરી અજામ વહાવું રંગ

મદકુર પ્રમળા પલક એકમાં કરે ખસકને દંઝ

એ જ્ય નરને પકડી હમણાં કરૂં પલકમાં ઠાર

પલક એકમાં ઝટપટ ફોડું

પકડી પાપી મોહું તોડું

દુશ્મન એ શતરૂની નીચ કરણી ધુળ ભરણી

કરીએ વિશ્વાસઘાત લગ્ય લક્ષ તારો આજ

(ઠોરસ)

જરૂર જમ તણી ચંડી હું ખરી ખ્યાસી ખુનતણી

હું વિઠાળ તીખી ધર મેડો પાર એજ લક્ષણી

રાજકુમાર

૨૨

આમાટે રે મન શોચ કરે હે જીવ સ્મીર નથી કંઈએ
નહિં લાગ્યા કંઈ નહિં લેવાનું

મારું તારું સહુ રહેવાનું

જ્ઞાની જન સમ મન રાખી હૃદયે હામ નામ પ્રભુ સ્મરીએ.

આખી—લાગ્ય બતિ પલટી જહાં ક્યાં જઈ રહવું દુઃખ

હિંમત હાર્યે ના ટળે, પુર્વ જન્મની ભુખ

જપીએ જાપો પ્રભુના પ્રેમે

સુખ દુઃખ સરખાં વરીએ પ્રેમે

જ્ઞાની જન સમ મન રાખી હૃદયે હામ નામ પ્રભુ સ્મરીએ

રાજકુમાર

૨૩

કર્મની કથની ન્યાતી જહેન કર્મની કથની ન્યાતી

મારું લાગ્ય કુટેણું ભારી જહેન

સ્નેહી સવજન નથી મિત્ર સમા સંબંધી

વળી નથી અમ અહિં કોઈ

ભુખ્યાં તરસ્યાં દુઃખના દિવસો

નિશ દિન રહેવું શોષ જહેન

પુર્વ જન્મના પાપો પ્રગટીઆં લાગ્યમાં ચત અંધારી

હાય અલાગી દુનીઆ ખારી

બીધી વેરણ બની ભારી જહેન

ચંદ્ર-ગુમાન

૨૪

ચંદ્ર—જાઓ જાઓ અલખેલા મનમેલા મતલબના ઓ ગરુડના
છળખળનાં આગરે

લટકાળા નખરાળા આ નયનોના ઇસારે નહિ બાળા હાર્યે
ગુમાન—આવો આવો આવો

આવો સહુલ સોમનમારા છે આવો
આવો વિતાવેના અવસર આવો

પ્રીતીનું પાન કરોને કરવો

ચંદ્ર—પ્રીતીની રીતથી અબાણી લોળી બાળા
છોડા ગલીયાં રાહને

ચંદ્ર-ગુમાન

૨૫

ચંદ્ર—છોડા છોડા છોડેલા છેલ્લા બાળા છોડો છોડો
સતાવો લોળી બાળા

છઠ્ઠી અઠથોમાં બળથી પકડેના
મમ લાજને છુટશેના બજા

ગુમાન—રતિ મદનની સ્વર્ગ સદનની

જમાવો રસની ડેલી પ્રણયની અલખેલા

અંક બીજો સમાપ્ત.

અંક ત્રીજો.

શ્રીજય—

૨૬

કલીયુગ આળે. રે દુષાયર વાળે.
 કુસંપ વાળે. ખર્મને છુપાળે.
 ઘડી તો દયાને વધુ પાપને (૩)—
 યોગી યોગ લોચના નોગમાં ભમે છે
 જાદુ લાંગીના સરખા ભાસને (૩)—
 ખીતુ માતુ ભાઈ પહેન કસાઈ સગાઈ
 સ્વાર્થની સેડે સુતી ફર્જને (૩)—

શ્રીજય—

૨૭

જમતની બુઠી માયામાં મિથ્યા સહુ અંધ બને પ્રાણી
 અંધ બને પ્રાણી ન જાણે માયાની કહાણી—
 આર દિવસની ચાંદનીમાં મિથ્યા ભરમાતા
 સુવાનીની દિવાનીમાં લાગ બુઢી જાતા
 અરે સહુ અંધ બની જાતા—
 કાયા માયા લોચ વિદાસો સરખા સમા જાણે.
 પૃથ્વી પતિ પણ ચાલ્યા ગયાને ફના સહુ જાણે.
 ખર્મને અંતરમાં આણે.

મુલોચ-સખીઓ-

૨૮

શાંતીકર અનુપમ ગરી જિતમ આનંદ જનક દેવી
 અતિ આનંદ સહ લ્યો સેવી
 હુળીમળી સહુ ચાલીરે શુભ અવસર મહાલીએ
 હુળો હારીણી ભવ ગીધુ તારીણી સેવા છે દેવીની
 એ મુખ્ય અર્ચીએ નાં મુતી સ્થાપીએ

મુલોચ તથા સખીઓ-

સખીઓ-ચાલી શરમ ભરમ પંડીને પ્રીય લોભાવજે

મુ-આલી ભરમાવો ભારી ઠાલી શરમાવો આવી

સખીઓ-આવો આવો અતિ હોંશ ધરીને

ઉતમ આલીંગને તું પ્રીયતમ લોભાવજે

સ્મરશર સમ સુંદર નખતી

પ્રણવ અંતર વિરહ ભરી

મુલોચ-ખટપટ નહિ સારી આ અમળ લોળી અબાળી આ

બાળી હું લોળી હું નારી બીચારી

કેહો મારો મુકોને જાવો સહુ સાહેલીઓ

સાખી

નેપથ્યમાં-પ્રીતીના પંથો પરે વિચરે જે જન છવ

ત્રેમી વિશ્વ પળ એક પળ રહે કદીના સ્મર

મુલોચ-ચંદ્ર—

૩૦

મુ-મુઠો મુઠો મોહન હાથ મુઠોરે બાલ રંગીત્રા
 છોઠો છોઠો છબીત્રા છોડ છોડોરે રંમ રસીત્રા

અંદ્ર-પ્રીયા તવ પ્રીત છે ન્યારીરે
 નર પ્રેમદાની પ્રીત નહિ આવી
 સાખી

મુ-પ્રેમીઓ પાછા મળ્યા આનંદ અતી ઉલ્લાસ
 અં-સ્વર્ગીય મુખના વહાલ્યુમાં આશ હવે ઉલ્લાસ

મુલોચ-ચંદ્ર—

૩૧

મુ-મુખદ ઘડી સ્વર્ગીયને સારી

અં-સ્વીકારો સમય દીક્ષદારી

મુ-જન્મના સાર્થકની વારી

અં-હિતમ આ સમય છે બારી

મુ-જળ વિષ્ણુ જયમ શવરી છે ગતી

પતિ વિષ્ણુ ત્યમ નારીની ગતી

અં-પતિ પતિની છે શરી રસાયો રંમને બારી

વિનળી વિજય—

૩૨

વીજળી-મુઠો મુઠો ઢેઠો મારો હખીલા આ છેડ છેડલીના સારી

વીજય-ખારી આવો રીસાવો ના બારી

હુટો હુટો લીલા લલના આ પ્રીતમાં રીસ ન સારી

વીજળી-લીલું મીને પીડાશી સમજુ ના બાળી લોળી

વીજય-બાળી લોળી નયન કટારી બાણે તે નખરાળી

વીજળી-ઘટકા મટકા ચટકા આ સહુ છોડો ઠંઠેળી ઠાલી

વીજય-આની બહાલી શીઠ સરમાવો રો ના વખત વીતાવી

વીજળી વીજય—

૩૩

વીજળી-હાંરે બહાલા સતાવો શાને ઠાલા

બાંચોને બાંચોને અળખા

વીજય-ઠાલી ઠાલી કરો મો આ સદાઈ

વીજળી-પ્રીત ભેડી પતિમાં હું ફસાઈ

ફસાઈ પુરી ખ્યાસ પસ્તાઈ હું તો બહાલા

વીજય-રસીલી રંગીલી મદ ઘેલી

